

Sposób działania Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego

Kryzys finansowy w latach 2007 i 2008 ujawnił istotne znaczenie nadzoru finansowego, w tym w sposób szczególny nadzoru bankowego, gwarantującego przynajmniej w teorii stabilność systemów finansowych. W konkluzjach z 19.06.2009 r. Rada Europejska potwierdziła, że należy utworzyć Europejski System Nadzoru Finansowego złożony z trzech nowych Europejskich Urzędów Nadzoru, na czele z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego.

JANUSZ MOLIS

Europejski System Nadzoru Finansowego (dalej: „ESNF” lub „System”) ma na celu podniesienie jakości i spójności nadzoru krajowego, wzmocnienie nadzoru nad grupami transgranicznymi oraz opracowanie jednolitego zbioru przepisów europejskich obowiązującego wszystkie instytucje finansowe na rynku wewnętrznym¹. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (dalej: „EUNB” lub „Urząd”) jest jedną z organizacji i zarazem jednym z organów unijnych, kształtujących strukturę prawną tego Systemu². Jego szczególne miejsce we wspomnianym Systemie jest pochodną szczególnego miejsca sektora bankowego w unijnej architekturze finansowej. Stanowi on bowiem – przez działalność instytucji kredytowych – swoisty element łączący pozostałe segmenty rynku finansowego Unii Europejskiej³. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego jest osobą prawną (art. 5 ust. 1 rozporządzenia 1093/2010). Oznacza to, że sposób jego działania można charakteryzować z perspektywy organów, które „działają za” jednostkę organizacyjną, którą ten Urząd stanowi. Sposób działania organów Urzędu przedstawiono począwszy od działań Rady Organów Nadzoru EUNB, jako że – co potwierdza pkt 52 preambuły do rozporządzenia 1093/2010 – stanowi ona główny organ

¹ Zob. pkt. 1-7 preambuły do Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z 24.11.2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 2010 r., s. 12, ze zm.), dalej: „rozporządzenie 1093/2010” lub „rozporządzenie”.

² Zob. szerzej A. Nadolska, *Komisja Nadzoru Finansowego w nowej instytucjonalnej architekturze europejskiego nadzoru finansowego*, Warszawa 2014, s. 124-156.

³ M. Fedorowicz, *Rola bankowego nadzoru stabilnościowego w architekturze finansowej Unii Europejskiej* [w:] *Perspektywy integracji gospodarczej i walutowej w Unii Europejskiej w czasach kryzysu* (red. K. Opolski, J. Górski), Warszawa 2013, s. 264.